

Interview met Catherine Lalumière: Europa van de burgers (Parijs, 17 mei 2006)

Source: Interview de Catherine Lalumière / CATHERINE LALUMIÈRE, Étienne Deschamps, prise de vue : François Fabert.- Paris: CVCE [Prod.], 17.05.2006. CVCE, Sanem. - VIDEO (00:03:38, Couleur, Son original).

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/interview_met_catherine_lalumiere_europa_van_de_burgers_parijs_17_mei_2006-nl-c3baf8b9-d8de-40ad-b567-fob2db184651.html

Last updated: 05/07/2016

Interview met Catherine Lalumière: Europa van de burgers (Parijs, 17 mei 2006)

[Étienne Deschamps] 1984 is beslist een jaar dat een keerpunt markeert, een belangrijk jaar waarin namelijk de Raad van Fontainebleau plaatsvindt. Het Europa van de burgers is één van de dossiers die op de agenda staan van de Tien van de Europese Raad van Fontainebleau. Wij weten hoezeer ook François Mitterrand aan dit begrip, dit concept was gehecht. Waarover ging dit? Wat waren de reële uitdagingen van dit Europa van de burgers.

[Catherine Lalumière] Men sprak inderdaad vaak over het Europa van de burgers. Dat doet veel denken aan de problemen die nu, in 2005/2006 in debat zijn. Een werkgroep was opgericht onder het voorzitterschap van de heer Adonnino, een zeer overtuigde Europese Italiaan, een professor en jurist, met een zeer ruime kennis ter zake. De werkgroep Adonnino had voorstellen gedaan om Europa dichterbij de burgers te brengen, in een geest van democratisering zoals men dat nu zou zeggen. Hierop zijn een aantal maatregelen geïnspireerd die er later zijn gekomen, met inbegrip in de Europese Akte. Maar de problemen waren identiek dezelfde als die van vandaag.

Alleen maar dat het destijds het begin van een bewustwording is: de bewustwording dat er onopgemerkt een kloof ontstaat tussen de Europese instellingen die in Brussel bijeenkomen, enz. – de Commissie, de Raad, de opzet van het Europees Parlement..., wij staan aan het begin van dit alles – en de grote meerderheid van de bevolking. En de problemen – de oplossingen zullen er komen, en elkaar erna gestaag opvolgen – de problemen worden vanaf dit tijdperk waargenomen, maar de ernst ervan is sindsdien toegenomen. Wij zijn in 1984, de werkgroep Adonnino, dat was namelijk in 1984.

[Étienne Deschamps] 1984, 1985, 1986... beslissingen worden genomen, en hier speelt President Mitterrand nogmaals een belangrijke rol. Men herinnert zich markante foto's uit die periode, waar men de President met een Europees paspoort ziet pronken. Dat lijkt misschien technisch, maar herinnert u zich moeilijkheden verbonden aan de invoering van dit Europees paspoort?

[Catherine Lalumière] Wat het eigenlijk Europees paspoort betreft, herinner ik mij geen moeilijkheden in het bijzonder. Wij wisten echter wel dat het niet echt een Europees paspoort was. Want het is een nationaal paspoort, onder de vlag van wat toen de Gemeenschap was – nu de Europese Unie – precies zoals het burgerschap: men is Europees burger omdat met burger is van een lidstaat van Europa. De passage via het nationaal burgerschap of via de bureaus die het paspoort op nationaal niveau afleveren, is verplicht. Het direct Europees burgerschap bestaat niet, het is altijd een indirect burgerschap, en dat geldt ook voor het Europees paspoort. Dit paspoort is een nationaal paspoort met de zegen van Europa.